Bibelsk Tro

Hele Skriften er inspirert av Gud 2 Tim 3,16

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

4/2026
35. årgang

I dette nummeret:

- Jødehatet er hat mot Gud og Jesus Kristus
- Abrahams velsignelse – Israels land
- Vrang lære kan lede mennesker i fortapelsen

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS GRUNN
Stiftelse

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:
Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene”og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:
Lektor/ cand. theol. Eivind Gjerde (formann), pensjonert baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og Mangor Goa

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:
Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverks-arbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/ sivilingenør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, pensjonert lektor/ cand. theol Olav Hermod Kydland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:
Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:
btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

Redaksjons- og ekspedisjonsadresse:
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3207.43.88999
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten. Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for.
Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Unntak fra dette kan være ytringer i klipp- og leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
Jarle Goa

Jødehatet er hat mot Gud og Jesus Messias
Leder. Av Eivind Gjerde 4

Omtolkninger av Guds Ord
Andakt. Av Guttorm Raen 6

Gud vandrar gjennom vår soga
Dikt. Av Trygve Bjerkrheim 7

Abrahams velsignelse – Israels land. Del 1
Guds ord og løfter. Av Kjell Dahlene 8

Bønn og takksigelse
Tro og tjeneste. Av Steinar Handeland 12

Når staten blir Gud
Nettklipp. Av Bill Muehlenberg 15

Vrang lære kan lede mennesker i fortapelsen
Bladklipp. Av Jan Bygstad 18

Lovgiverne har gjort løgn til lov
Fra troens slagmark. Av Kjell Skartveit 19

Elisja – Israels vogner og ryttere
Bokmelding. Av Eivind Gjerde 21

Brevet til Filadelfia
Bibelforum. Av Olav Hermod Kydland 22

Bibelsamling på Audnastrand 28

Jesus om deg vil jeg synge
Sang. Av Nils Frykman 32

Syng da min sjel, halleluja,
seieren for evig er vunnen!
Pilgrims drakt jeg skilles fra,
Herre min Gud, du vet stunden.
La meg så stille gå herfra,
Herre min Jesus, vær hos meg da,
styrk meg i dødens time!

(Nr. 471, vers 5 i Sangboken)

Bibelsk Tro
4/2026

Jødehatet er hat mot Gud og Jesus Messias

Av Eivind Gjerde

Israel og det jødiske folket opplever i dag et grenseløst og verdensomspennende hat. Vi skriver konsekvent Israel og det jødiske folket i denne lederartikkelen siden det jødiske folket ikke bare er knyttet til Israel. Enda bor over halvparten av verdens jøder i andre land enn Israel, med den største konsentrasjonen i USA.

Heldigvis støtter nettopp verdens største supermakt Israel og jødene. USA med sin republikanske president har gitt Israel og jødene stor politisk, økonomisk og militær bistand, men dette kan endre seg. Mange demokrater og stadig flere republikanere i USA støtter direkte og indirekte fiendene til Israel og det jødiske folket.

Nylig gikk Bassam Hussein som er professor ved NTNU, ut i et foredrag og kalte det grusomme og bestialske angrepet på Israel 7. oktober 2024 som "den vakreste ting som har skjedd i vårt århundre." Foredraget ble holdt 21. april 2026, betegnede nok hos Sosialistisk Forum Trondheim.

Bassam Hussein er født i Gaza i 1963 hvor hans familie enda lever. Han er en muslimsk araber av opprinnelse.

En muslim utgyter sin hatefulle og grusomme antisemittisme i et sosialistisk forum. Det er ingen tilfeldighet. Islam er som religion fiendtlig innstillet både mot jødedommen og kristendommen, selv om slett ikke alle muslimer hater jødene og Israel. Her må vi ikke greie alle over samme kammen. Vi husker med glede muslimen Ahmed Al Ahmed som med livet som innsats, berget mange jødiske liv i Australia da han avvæpnet en av de muslimske terroristene som åpnet ild mot jøder som feiret hanukka-festen på Bondi Beach i Sedney i Australia 14. desember 2025. Selv ble han skutt en rekke ganger, men overlevde. Han er en sann helt.

Marxismens hat mot jødedom og kristendom

Marxismen som sosialismen er sprunget ut fra, har det samme hatet. Karl Marx er kjent for sitt postulat om at religion er opium for folket. Folket flykter bort fra virkeligheten, sin sosiale nød og makten og viljen til å endre samfunnsforholdene ved å søke sin trøst i tanken på et kommende Paradis hos Gud. Denne tanken ville marxistene bekjempe og utrydde. Derfor det kolossale hatet de har vist mot både jøder, kristne og andre de har beskyldt for å "ruse" seg på tanken om det evige livet hos Gud. Vi kan i denne sammenhengen nevne at de viktigste mediene i Norge, som i stor grad er styrt av marxister og sosialister, ikke er mye bedre i sin holdning til jødene og Israel enn Bassam Hussein er. De har konsekvent unnlatt å slå opp den nylig publiserte rapporten som viser de grusomme og systematiske seksuelle overgrepene mot jødiske kvinner og menn den 7. oktober 2023. Deres taushet er uttrykk for den samme antisemittisme og det samme hatet som Bassam Hussein har vist.

Men hvorfor har mange muslimer og venstre-radikale marxister og sosialister funnet sammen i hatet mot Israel og det jødiske folket? Islam og marxisme står jo i motsetningsforhold til hverandre på en lang rekke områder. De har ulikt syn på det guddommelige, familien, forholdet mellom kjønnene og seksuelle minoriteter, for å nevne noe

Mange vil svare at de har samme synet på det de mener er Israels uproporsjonale krig mot Hamas i Gaza, som de kaller et folkemord. Det er jo en løgn. Andre vil svare at de har det samme synet på påstanden om at Israel har stjålet palestina-araberne sitt land og at Israel er en "fake" stat, slik som den før nevnte antisemitten Bassam Hussein har uttalt. Det er også løgn. Jødene har både historisk, religiøst, kulturelt og politisk sett, rett på Jødeland, som i dag kalles for Israel.

Den uhyggelige sannheten er at svært mange muslimer og marxismer egentlig vil utslette den jødiske staten Israel, og mange vil i tillegg utrydde jødene som sådan. Vi husker det groteske kampropet: "From the river to the see, Palestine will be free!" Dette kampropet er nettopp et uttrykk for å utslette staten Israel og jødene.

Så hvorfor dette hatet som dypest sett har lite og ingenting med politiske, nasjonale og militære spørsmål å gjøre.
Svaret på vårt spørsmål finner vi i Bibelen, Guds Ord. Guds Ord har svarene på de største og viktigste spørsmålene som vi mennesker kan stille.

Jesus Messias kommer igjen på Oljeberget
Det egentlige målet med å utslette jødene og den jødiske staten Israel, er å prøve å hindre Jesu Messias gjenkomst på Oljeberget i Jerusalem. Det er svaret. Svaret er altså av åndelig karakter. Det pågår nemlig en mektig åndskamp i den åndelige verden som er skjult for våre øyner. Satan prøver å hindre Guds frelsesplan i å bli virkeliggjort ved Jesus Messias sitt andre komme til jorden. Det er det det store slaget i åndeverdenen handler om i tillegg til den kampen som står om hvert enkelt menneskes evige endelikt.

Jesus Messias vil snart komme igjen til frelse for den som venter på ham (Hebr 9 28), og til dom og fortapelse for dem som hater ham og står ham imot i synd og opprør.

Jesus Messias vil ikke komme igjen før jødene er samlet i Jødeland, dvs. Israel.

Det viser Bibelen, Guds Ord med stor tydelighet. Romerbrevet kapitel 11 25-27 sier at hele Israel skal bli frelst i den siste tiden. *"Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst som det står skrevet: Fra Sion skal befrieren komme. Han skal rydde bort ugudelighet fra Jakob. Og dette skal være min pakt med dem, når jeg tar bort deres synder."*

Skal denne profetien få sin konkrete oppfyllelse, må jødene være samlet nettopp i sitt opprinnelige geografiske hjemland.

I forbindelse med Jesu himmelfartsdag leser vi: *"Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort fra øynene deres. Mens de sto der og stirret opp mot himmelen idet han for bort, se, da stod to menn i hvite klær hos dem., og de sa: Galileiske menn! Hvorfor står dere og ser opp mot himmelen? Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen! De vendte da tilbake til Jerusalem fra det berget som blir kalt Oljeberget og ligger nær ved Jerusalem, en sabbatsreise derfra."* Apg 1,9-12.

Jesus Messias vil komme igjen på akkurat det samme stedet som han dro opp fra jorden i fra. Stedet er Oljeberget, som i dag er en del av Israels og jødenes evige hovedstad, nemlig Jerusalem.

Når profetien i Romerbrevet blir oppfylt, vil jødene i Israel bli frelste, men ikke bare dem. Israels omvendelse vil få de herligste åndelige følger for den muslimske verden også. Vekkelsen vil spre seg til Egypt i sør og Libanon, Jordan, Syria, Irak og andre land i nord og øst. Profeten Jesaja kapitel 19,25 sier at Egypt skal bli Guds folk, Assyria (landene i nord) skal bli Guds henders verk og Israel skal være Guds arv. Dette vil selvsagt Satan hindre.

Et det rart at det er åndskamp? Jødehatets stygge ansikt er derfor et demonisk hat mot Gud Far og hans Sønn Jesus Messias. Det er denne verdens gud og fyrste, som Satan kalles for i Bibelen, som står bak dette hatet. Dette hatet har i dag fått sitt fremste uttrykk gjennom islam og marxist-sosialismen. Men det er ikke bare de som hater jødene og som står imot Jesus Messias. Det samme hatet finnes hos nynazister og mange andre grupperingen på ytre høyre og høyresiden. Men også politisk uengasjerte mennesker har begynt å hate jødene og Israel. Det kan vi takke NRK, TV2 og andre medier som farer med løgn.

Uansett vil alle disse i sin tid få sin dom i møte med Israels Gud.

Hatet mot jødene, er et Gudshat. Hatet mot jødene er et hat mot Jesus Messias. Hatet mot jødene og Israel er et ledd i kampen som Satan fører for å hindre Jesus Messias sitt komme. Satan vil lide nederlag i kampen om Israel og det jødiske folket. Jesus Messias vil snart komme igjen på himmelens skyer. Det gleder vi oss til. Da vil endelig jødehatet få sin avslutning.

I mellomtiden må vi som tror på Jesus Messias stå opp imot jødehatet. Vi må tale Israel og det jødiske folkets sak og be for dem.

Omtolkninger av Guds Ord

Av Guttorm Raen

"Og Israels barn tilhyllet Herren sin Gud med ord som ikke var rette." 2 Kong 17,9.

I Kongebøkene leser vi historien om kongedømmet i Israel fra Salomo inntil folket ble bortført i fangenskap. Etter at landet under Salomos sønn ble delt i nord- og sørriket, skildres utviklingen parallelt i de to rikene. Alle kongene i nord, Israels rike, fulgte stort sett sine egne tanker isteden for Guds vilje, mens det i sør, Juda rike, vekslet mellom ugudelige og gudfryktige konger.

Landet i nord gikk først til grunne og ble erobret av assyrerne. Ordet i dag er en del av Bibelens forklaring på hvorfor det gikk så ille.

Ikke så mange år tidligere hadde det, materielt sett, virket nokså lyst for Israel. Landet blomstret opp under kong Jeroboam den andre, og var mektigere enn sin nabo i sør, Juda. Men åndelig sett var landet råttent, og slutten kom sikkert fortere enn folket hadde ventet.

Typisk for den gjengse innstilling var det at en gjerne ville gi seg ut for å være Guds folk, men i virkeligheten ble hans ord og vilje skjult av omtolkninger og skikker som ikke hadde sin rot i Guds ord. De ledende førte an i å innføre avgudsdyrkelse. Moralsk forfall fulgte med. Bare noen ganske få søkte Herren i sannhet (2 Krøn 30,10-11).

Det er påfallende hvor mye i dette som synes å ligne på den åndelige situasjon i vårt eget land i dag. Det skulle minne oss om alvoret, at Gud er en hellig Gud som ikke lar seg spotte. Det burde lede oss til forbønn, om det var mulig at Gud igjen kunne gripe inn og sende åndelig nød som fører folk til omvendelse og frelse. Og aller mest skulle det minne oss personlig om at det er avgjørende at en holder seg til Guds ord og ikke følger med strømmen som fører bort fra ham.

For Herren kjenner sine, uansett hvordan forholdene er.

(Fra Andaktsboken "I Lys av Ordet" 19 april, Stiftelsen på Bibelens grunn 2000)

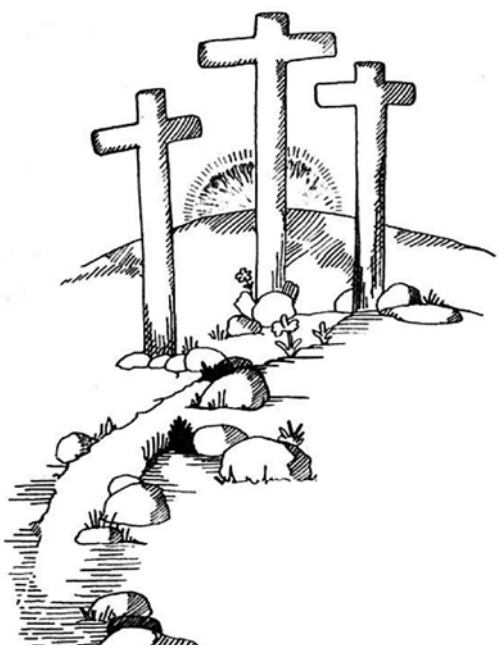

Gud vandra igjenom vår soga

Av Trygve Bjerkrheim

Gud vandra igjenom vår soga, –
hans fotefar klårt me kan sjå,
frå fyrste gong eldane loga, –
i oldtid og alt opp til nå.

Han ordet om Kvite-Krist sende
til landet langt oppe i nord.
Han ljoset på vardane tende
for borni, for far og for mor.

Og sidan han aldri oss gløymde;
hans truskap og miskunn var stor.
Hans kjærleik til ættene strøymde,
til folket ved fjell og ved fjord.

Enn lyser hans sol yver landet,
og enn skifter sumar med haust.
Me enn hev hans Heilage Ande,
som signar oss rikleg og raust.

Me høglovar Gud og vår Fader
for ævelivs herlege von.
Til sist, når vår livssol so glader,
me sovnar i tru på Guds Son.

Abrahams velsignelse – Israels land. Del 1

Av Kjell Dahlene

Midt i det hedenske Ur i Kaldea, endret Gud historiens gang. Forfallet i menneskeslekten hadde vokst enormt i slektene som fulgte Noah. Men i byen Ur stanset Gud en mann ved navn Abram, overbeviste han om sitt nærvær som den eneste sanne Gud og kalte ham til en vandring sammen med seg.

Budskapet fra himmelens Gud møtte ham først i Ur (Neh 9,7. Apg 7,2) og ble gjentatt i Karan der Abram hadde slått seg ned midlertidig. Senere fikk han navnet Abraham som blir brukt i denne artikkelen.

Når Gud velger ut Abraham og kaller ham til oppbrudd, er det med et omfattende løfte om å velsigne ham. Slik blir det gjengitt i Skriften: *"Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. Og i deg skal alle jordens slekter velsignes"* 1 Mos 12,1-3.

Det var en sjufoldig velsignelse – med linjer like fram til vår tid. Disse velsignelsene inneholder mange viktige element og jeg vil stanse for hver enkelt av dem i noen artikler.

Abraham skulle bli velsignet med et land

Hva Abraham og hans slekt eide og disponerte i Ur i Kaldea, vet vi ikke. Men Abraham skulle ikke arve noe av dette. Tvert imot skulle han bryte kontakten med slekten sin og dra bort fra dem til noe fullstendig nytt. Han skulle velsignes med et nytt land.

Landet er en gave fra himmelens Gud.

Først av alt skal vi understreke at jorden hører Herren til. Han er jordens Herre. Ingen har rett til å ta denne makten fra ham.

"Jorden hører Herren til – og alt det som fyller den, verden og de som bor der" Sal 24,1. *"for min er jorden og alt som fyller den"* Sal 50,12. "For jorden og alt som fyller den, hører Herren til" 1 Kor 10,26.

Det er også han som står for tildelingen av jorden.

"Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og han satte faste tider for dem og bestemte grensene mellom deres bosteder" Apg 17,26.

Når himmelens Gud vil vise og gi Abraham et bestemt område på jorden, hviler det helt og fullt på hans makt.

Abraham ble ledet til et landområde som hadde navnet Kanaan. Det var ikke et folketomt område, men var besatt av 10 forskjellige folkestammer, 1 Mos 10,15-18. Men de mistet retten til landet på grunn av sine synder og opprøret mot himmelens Gud.

"I det fjerde slektledd skal de komme tilbake hit. For ennå har ikke amorittene fylt sin ondskaps mål". 1 Mos 15,16.

"Nei, det er for deres ugudelighets skyld Herren driver disse hedningene ut for deg" 5 Mos 9,4.

Abraham opplevde ikke dette i livet sitt, men han hadde løftet om det. En firehundre år lang prøvelse lå foran folket hans, før virkeliggjørelsen kunne skje. Selv reiste Abraham rundt som en pilegrim og tok landet i øyesyn. Med forventning så han fram til den dagen da ætten skulle innta landet. Selv dro han fra sted til sted og ble til velsignelse for folket i landet.

"Og han sa til ham: Jeg er Herren, som førte deg ut fra kaldeernes Ur for å gi deg dette landet til eiendom" 1 Mos 15,7.

"Den dagen gjorde Herren en pakt med Abram og sa: Din ætt har jeg gitt dette landet, fra Egypts elv like til den store elven, floden Frat" 1 Mos 15,18.

Kanaan land ble overdradd til Abraham av

Herren selv. Men det er mer enn en personlig gave til Abraham. Han får landet som en arv. Slekten etter ham skal ha retten til landet. Derfor blir løftet gjentatt gang på gang. Abraham får løftet åtte ganger, Isak minst en gang og Jakob fem ganger.

Abraham er slektsfar til mange folk. Det ligger i navnet hans som betyr "en mengde folk". Navnet er egentlig et hebraisk ordspill. Mange folkegrupper kan føre sitt opphav tilbake i Abraham. Når løftet blir ført videre, blir det innført begrensninger. Først får Isak en særstilling.

"og hun sa til Abraham: Driv ut denne trellkvinnen og sønnen hennes! For trellkvinnens sønn skal ikke arve med sønnen min, med Isak" 1 Mos 21,10.

"Abraham ga Isak alt det han eide" 1 Mos 25,5.

"Og det skjedde, etter at Abraham var død, at Gud velsignet Isak, hans sønn. Isak bodde ved brønnen Lakai Ro'i" 1 Mos 25,11.

"Isak sådde korn der i landet, og høstet hundre fold det året, for Herren velsignet ham" 1 Mos 26,12.

En ytterligere begrensning skjer gjennom utvelgelsen og velsignelsen av Jakob.

"Må han gi deg Abrahams velsignelse, både deg og ætten din med deg, så du kommer til å eie det landet hvor du nå bor som fremmed, det som Gud ga til Abraham" 1 Mos 28,4.

"Og se, Herren sto over den og sa: Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. Det landet hvor du nå ligger, vil jeg gi deg og din ætt" 1 Mos 28,13.

I 430 år var Israel borte fra landet før Herren kalte dem tilbake. Moses blir utvalgt til å lede dem. Israels Gud innfridde sine løfter og det ble en gave til Israels folk.

"Når dere kommer inn i det landet Herren skal gi dere, slik som han har sagt, da skal dere ta vare på denne tjenesten" 2 Mos 12,25.

"Jeg sa til dere: Dere skal ta deres land i eie! Jeg vil gi dere landet til eiendom, et land som flyter med melk og honning. Jeg er Herren deres Gud, som har skilt dere ut fra folkene" 3 Mos 20,24.

Landet får sine grenser

Herren talte til Abraham om landet. Et konkret land som hadde sine grenser, og hvor folk var bosatt. Selv om ikke Abraham eide det annet enn i tro, visste han at landet var en konkret størrelse. Problemet vårt er at vi ikke kan strekke linjalen riktig for en del steder er ukjente for oss. Navn kan ha endret seg. Men la oss peke på noen.

Den første grensesetting for Kanaan er: *"Kana'aneernes grense gikk fra Sidon*

"DA GUD GREP INN"

"18 personer forteller sine vitnesbyrd"

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr. 150 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

bortimot Gerar like til Gasa, og bortimot Sodoma, Gomorra, Adma og Sebojim like til Lesja" 1 Mos 10,19.

Abraham første befatning med landet får han av Herren. Han blir bedt om å løfte blikket. Lot har forlatt ham og han står tilbake med tjenerne og buskapen sin. Hvor skal han dra?

"Og Herren sa til Abram etter at Lot hadde skilt lag med ham: Løft nå dine øyne og se ut fra stedet der du står – mot nord, mot syd, mot øst og mot vest! For hele det landet som du ser, til deg vil jeg gi det, og til din ætt for alle tider" 1 Mos 13,14-15.

Da Gud Herren gir Abraham den første eden på at han skal eie landet, vil Abraham ha konkrete bevis. Derfor spør han Herren: Hvorledes skal jeg vite at jeg skal eie det? Herrens svar er overveldende. Gud setter hele sin eksistens som garanti for at landløftet skal stå fast til evig tid. Les 1 Mos 15.

"Den dagen gjorde Herren en pakt med Abram og sa: Din ætt har jeg gitt dette landet, fra Egypts elv like til den store elven, floden Frat, kenittenes, kenisittenes og kadmonittenes, hetittenes, ferisittenes og refa'ittenes, amorittenes, kana'aneernes, girgasittenes og jebusittenes land" 1 Mos 15,18-21.

Etter å ha gitt Abraham omskjærelsespakten, kommer en ytterligere presisering av landets grenser.

"Jeg vil gi til deg og din ætt etter deg det landet hvor du bor som fremmed, hele Kana'ans land, til en evig eiendom. Og jeg vil være deres Gud" 1Mos 17,8.

Senere får vi presisert flere grensesettinger. Det vil ta for mye plass og omtale alle, men vi tar med …

"Jeg vil la ditt lands grenser gå fra Rødehavet til filistrenes hav, og fra ørkenen til elven. For landets innbyggere vil jeg gi i deres hånd, du skal jage dem bort fra deg" 2 Mos 23,31.

Det er et annerledes land

Når Gud risset inn dette landet på jordens overflate og gav det til Abraham og hans ætt, forteller det at han hadde særskilte tanker for dette landet. Det gjaldt både plassering og topografi. Det var ikke Abraham som valgte landet, fordi han likte det så godt. Det ble gitt ham fordi jordens skaper og eier, mente at det passet for det folk han hadde utvalgt i Abraham.

Da Jakob sender sønnene sine til Egypt på grunn av hungersnøden, vil han si til Farao at de kommer fra et rikt land.

"Da sa Israel, deres far, til dem: Skal det nå så være, så gjør som jeg sier: Ta med i sekkene noe av det beste landet eier, og bring det som en gave til mannen – litt balsam og litt honning, krydderier, ladanum, pistasienøtter og mandler" 1 Mos 43,10.

Moses som skulle lede folket tilbake til det utvalgte landet, kjente ikke selv landet. Egypt var hans referanseramme. Derfor blir Kanaan satt i relieff til Egypt og Herren forklarer ham forskjellen på disse to land.

"For det landet du kommer inn i og skal ta i eie, er ikke som landet Egypt, som dere dro ut fra. Der sådde du en utsæd, og så måtte du bruke foten når du vannet jorden – som i en kjøkkenhage. Men det landet dere drar over til og skal innta, er et land med fjell og daler, som drikker vann av himmelens regn. Det er et land som Herren din Gud bærer omsorg for. Alltid hviler Herrens, din Guds øye på det, fra årets begynnelse til dets ende. Dersom dere nå er lydige mot mine bud som jeg gir dere i dag, og elsker Herren deres Gud og tjener ham av hele deres hjerte og hele deres sjel, da vil jeg gi landet regn i rette tid, tidligregn og senregn, så du skal samle i hus ditt korn og din most og din olje. Jeg vil la din buskap få gress på markene, og du skal ete og bli mett" 5 Mos 11,10-15.

I landet Egypt var selve livskilden, Nilen. Vannet fra denne elven var livsviktig om de skulle overleve. "Du måtte bruke foten". Det vil si at de måtte pumpe vannet til de stedene hvor det var plantet.

Landet Kanaan som de ble ført inn, medførte avhengighet av Gud. Deres forhold til Gud og hans ord var avgjørende for tilstanden i landet.

De var totalt avhengig av Guds velsignelse. Det er et land som Gud drar omsorg for. Fruktbarheten er et resultat at han gir regn i rett tid og rett mengde. Fjellene og dalene drikker vann av himmelens regn. Det er ikke deres anstrengelser som gir resultatene, men Guds velsignelse og nåde.

Det er et fruktbart land

Abraham ble ikke ført inn i et ørkenområde, men et land som var fruktbart og til velsignelse for Abraham. Når slekten senere kom fra Egypt og kom inn i landet, står det at de fra dag én spiste av landets frukt.

"Og dagen etter påsken åt de av landets grøde, usyret brød og ristet korn åt de den dagen. Mannaen hørte opp dagen etter, for nå åt de av landets grøde. Israels barn fikk ikke mer manna, men de åt dette året av det som var avlet i Kana'ans land." Jos 5,11-12.

Da speiderne vendt tilbake og meldte hvordan Kanaans land var, fortalte de: *"Vi kom til det landet du sendte oss til. Det flyter virkelig med melk og honning, og her er dets frukt"* 4 Mos 13,27.

"Det landet som vi dro igjennom for å utspeide, er et overmåte godt land" 4 Mos 14,7.

Speiderne hadde med seg vitnesbyrd om landets fruktbarhet. Folket skulle se med egne øyne hva landet kunne bære fram.

"Så kom de til Esjkol-dalen, der skar de av en vinranke med en drueklase, og den bar to menn mellom seg på en stang. Likeså tok de granatepler og fikener" 4 Mos 13,23.

Når Skriften beskriver dette landet, er det som et land som flyter med melk og honning, 2 Mos 3,8; 5 Mos 1,25

Israel Gud forteller Moses hva som venter dem i det land han har utvalgt for Israels folk.

"Når Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et land med rennende bekker, med kilder og dype vann, som veller fram i dalene og på fjellene, et land med hvete og bygg og vintrær og fikentrær og granatepletrær, et land med oljetrær og honning, et land hvor du ikke skal ete ditt brød i armod, hvor du ikke skal mangle noe, et land hvor steinene er jern, og hvor du kan hogge ut kobber av fjellene, og når du så eter og blir mett og lover Herren din Gud for det gode landet han har gitt deg, da vokt deg for å glemme Herren din Gud, så du ikke tar vare på hans bud og hans forskrifter og hans lover, som jeg pålegger deg i dag." 5 Mos 8,7-11.

Et velsignet land

Det er et velsignet land for et velsignet folk – Abrahams ætt.

Jakob understreker dette i velsignelsen over sine sønner.

"Velsignet av Herren være hans land med himmelens ypperste gaver, med dugg og med vann fra de store dyp der nede, med det ypperste av det som solen fostrer, med det ypperste av det som måneskiftene driver fram, med det herligste fra de eldgamle fjell og det ypperste fra de evige hauger, med det ypperste av jorden og dens fylde og med nåde fra ham som bodde i tornebusken! Må det komme over Josefs hode, over hans isse, han som er fyrste blant sine brødre!" 5 Mos 33,13-16.

Fortsetter i neste nummer.

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr. 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Bønn og takksigelse

AV STEINAR HANDELAND

Min mor var en ydmyk bønnekvinne. Hun hadde sin faste bønne-plass i høyre hjørne i høyløa. Hun arbeidet i 40 år som melkebonde, før hun avsluttet som arbeider på NorDan vindusfabrikk på Moi.

Med en tilskåret einertre-pigg med hake, dro hun ut av den store tiltråkkede høyløa dagens fang med høy til dyra. Når så alt stellet var over etter et par timers slit, gikk hun til sin "lønnkammer-plass" i høyløa. Her hadde hun et digert strikka lysebrunt teppe som hun tullet seg inn i med ryggen mot høyet – i langbukser og støvler. Der satt hun varmt og godt, minst en time hver morgen, i 40 år. Hun var ellers en trofast bedehuskvinne og kasserer i bedehusstyret.

Forbønn i gullskåler i himmelen

Hun "reiste" ut over jorden i forbønn! Hun husket mange forkynner- og misjonærnavn, saker og personer, som hun la inn i Guds bønneskåler i Himmelen, i Jesu velsignede navn (Åp 5,8-10 og 8,3-4). Gullskålene med de kristnes hellige bønner blir aldri glemt hos Gud (Rom 8,26-28).

Som en trofast, ung misjonskvinne fra Hægebostad, leste hun i misjonsbladene til Misjonsselskapet og Misjonssambandet. Hele livet "reiste" hun i bønn til de mange misjonslandene utover jorden. Mor kjente dem fra det hun leste i Misjonstidene og Utsyn! Hun hadde nok noen "hjertesaker" her og der, og gavene ble mange. Hun talte med Gud om store og små misjonsprosjekt. Det tok sin tid. En time ble ofte for lite, for slektenes familier, både unge og eldre, skulle også nevnes. Og det som alltid var det sentrale: "Frels, Herre, før det er for sent"!

Vi tre småbarna gikk til mor, for vi visste hvor hun var. Vi fant henne ofte med tårer på kinn. Hun tullet oss godt inn i det varme teppet, på fanget eller i armkrokene, og slik ble vi sittende og høre på hennes "samtale" med Gud. Så bar det inn til deilig frokost på kjøkkenet. Matpakkene lå klare på bordet. Dagens skoleniste. Pakkene havnet i sekkene, før vi syklet til skolen.

Vi frøs ikke i hjel i snøstormen

Jeg tar med en opplevelse fra mors bønneliv. Kort fortalt: Vi slo gras med ljå om somrene på heiene. Så tørket vi høyet og la det inn i småløene eller sette "stakker" på 3-4 meters høyde. Så kom vinteren. Far og mor hentet høyet med hest og høyslede med høye karmer. Jeg ble større og skulle erstatte mor. Og hesten, "Bella", som vi hadde i 25 år, var en makeløs og rolig sliter. Nå skulle vi helt opp under "Nonåsen", en langtur på snøføre. Vi stabbet oss til fjells, far lesset og jeg "dabbet" lasset. Og så skulle vi ned i dalen og hjem til gården. Veien var lang, både langs ufser og gjennom smale daler. Fort å kjøre utfor og fort å velte i en snøstorm!

Vi var nesten ferdige. Da kom uværet. Vindkasta økte i styrke og snart stod alt i et kok. Vinden jaget snøen opp som en tett skodde og vi så nesten ingen ting av veien hjem. Far grov meg ned framme i høylasset. Vi var varme etter lessinga. "Bella" hadde spist av høyet i en sekk far hengte under mulen fra bislet. Men jeg la merke til at han ikke tok på kjøretømmene. Han bant tvert imot begge tømmene på hesteryggen, pusset av hesten litt snø og sa: "Heim, Bella!" Så sette han seg opp på høylasset og ropte igjen i stormen: "Gå heim, Bella"! Hesten snudde hodet og så på oss der vi satt. Så senket den hodet og begynte å lukte, tok noen steg og luktet igjen. Den enset ikke snøføyka, var fullt konsentrert med sitt, steg for steg, rolig og trygg. Jeg skjønte at far bad, men sa ingen ting. Han kunne ikke se veien hjem og dermed kunne han ikke styre

hesten. Bare Bella og Gud kunne få oss hjem, tenkte jeg! – Hesten lukter sitt eget spor, sa far!

Og mor, bønnekvinnen, var på kne mange ganger den kvelden! Stormen ulte også nede i bygda og hun skjønte alvoret. *"Kall på meg på nødens dag og jeg skal utfri deg"!* Slik stod det i Bibelen. Hun hengte ut lykter på fjøsveggen, bandt de fast, så far kanskje kunne få et glimt av lys i stormen!

Det ble sent før vi kom ned fra fjellet, men hesten fant fram. Mor var ferdig med fjøsstellet og melkinga. Hun kikket ut etter oss, og bad! Du skulle sett den inderlige omfavnelsen da far steg ned fra høylasset, klappet Bella og tok mor i favn og kysset henne! Uforglemmelig! Ja, også jeg fikk og kyss av mor!

Bibelen taler om mange bønneunder

Mor og far takket Jesus for at han hadde berget oss. De kunne liksom ikke bli ferdige med takken. Takk og glede. *"Bønn med takksigelse"!* sier apostelen Paulus.

Men Bibelen taler om mange bønneunder:

Min tidligere sjef, Steinar Hunnestad, heimesekretær i Misjonssambandet, sa så ofte: "Jesus åpner døren hjem for alle sine og "barnekåret" gir oss en tilgang til den 'himmelske bank'"

Jesus lærte oss i Joh 16,23- 24: *"Sannelig, sannelig sier jeg dere: Alt det dere ber Faderen om, skal han gi dere i mitt navn. Hitinntil har dere ikke bedt om noe i mitt navn; bed, og dere skal få, for at deres glede kan bli fullkommen!"*

Og enda et bønneord med løfte: Matt 18,19-20: *"Atter sier jeg dere: Alt det to av dere på jorden blir enige om å be om, det skal gis dem av min Fader i himmelen. For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem."*

Heftet "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "När han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken.

Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

Et av bønnesvarene menigheten i Jerusalem fikk, leser vi i Apg 12,1-19. De var samlet i et hjem den natten og bad inderlig til Gud for Peter. Og Gud var så lynrask med svaret at før de hadde fått avsluttet sine bønner, stod alt Peter på utsiden av huset til Maria, mor til Johannes Markus. Bønnefolket ble ganske utav seg av forbauselse over at Peter alt var reddet! Han fortalte dem hvordan Herren hadde ført ham ut av fengselet.

Gud svarer på bønnesukk

Enda et stort frelsesunder gjennom Ordets forkynnelse vil jeg nevne: Vi leser i Apg 8,26-46 om den etiopiske hoffmann. Han ble frelst ved ordet om Jesus, akkurat som røveren på korset: Han hørte og tok imot løftet! Vi ser en ensom finansminister fra Etiopia sitte i stillhet på sin vogn. Han sukker i sitt hjerte: "om hvem sier profeten dette?" (v 34). Tenk han hadde vært i tempelet i Jerusalem og bedt etter pinsedag, men ikke fått med seg Jesu fullbrakte frelsesverk. Det hadde Filip forkynt i vekkelsen i Samaria og nå ber Ånden Filip dra den øde vei fra Jerusalem til Gaza (v. 29), og holde seg nær til vognen med den etiopiske hoffmann. Da hører Filip at han leser fra Det gamle testamentets store evangelist: Profeten Esaias 53. kapittel. Kunne Filip dette budskap? Ja, vi ser av v. 35 at idet Filip gikk *"ut fra dette skriftsted, forkynte han ham evangeliet om Jesus."*

Tror du hoffmannen hørte seg frelst? Kom Skriftens ord, Guds ord, inn til hans hjerte via ørene? Ja, via det vidunderlige skaperverk Gud har gjort, så kom den uforgjengelige sæd, Guds ord, inn til hans hjerte og han ble gjenfødt, som 1 Pet 1,23 sier: "Dere som er gjenfødt, ikke av forgjengelig, men uforgjengelig sæd, ved Guds ord, som lever og blir"!

Ja, sier 1 Pet 1,3-5: "Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde, til en arv som er uforgjengelig og uflekket og uvisnelig, og som er gjemt for dere i himlene, dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid."

For vi ble løskjøpt ved Kristi dyre blod som blodet av et ulastelig og lyteløst lam. Kan du høre Filip legge ut Skriftens ord for hoffmannen, og Ordet, Jesus, farer inn til hans hjerte og skaper tro og tillit til frelsen som forkynnes!

Da blir synderen født av Gud (Joh,1,12-13). Sukket hoffmannen nå? Nei, han var kommet til tro på Skriftens Jesus, den herlige stedfortreder Gud hadde sendt til Golgata for å dø for hans synder, og han var løskjøpt ved Krist dyre blod for tid og evighet!

Filip leste nok alt som var skrevet om Jesus i GT da han ga svar på hoffmannens bønner. Tenk så flott:

I det han gikk ut fra dette skriftsted, forkynte han ham evangeliet om Jesus! Så spratt det liv, akkurat som når en sædcelle treffer eggcellen, så skjer "lysglimtet" og det spretter evig liv for synderen som hører Ordet og tar imot Jesus som sin frelser!

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

Er vekkelsesforkynnelse aktuelt i dag på bedehuset?
Hvor fort kan en synder bli frelst? "Tro på den Herre Jesus, så skal du bli frelst, du og ditt hus (Apg 16,32). Så raskt kan det skje!

Gud hører bønner i dag, som før! *"Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile"* (Matt 11,28).

Da du ble født på ny og fikk høre at hele barnekårets nåde var din, så startet det noe nytt i deg: Bønn med takksigelse (Fil 4,6-7).

Apostelen Paulus lukker menighetene inn i dette vidunderlige samfunn med Fader, Sønn og Den Hellige Ånd i sine brev. Vi leser i Skriften et samstemt vitnesbyrd om at "Gud kan!" "Jesus, gjør det igjen"! bad Anny Skau i Kina og Hong Kong og mange misjonærer og innfødte medarbeidere har hatt behov for å be den bønnen som Jesus lærte sine i Matt 6.7.

Jesus kaller til en fullbrakt frelse (2 Tim 1,9). Hva med oss i Norge på våre bedehus? Er det plass til frie bønner enten først i møtet eller til slutt, med både bønne- og vitnemøte?

Ja, endog midt i møtet kan Gud gripe inn, som under vekkelsen i Hovsherad da to serke mannfolk midt i talens alvor, spratt opp som på kommando og gikk mot hverandre fra hver sin side og møttes i midtgangen. De tok tak i hverandre, gråt høyt og sa: "Kan du tilgi meg"? "Kan du tilgi meg"? Før vi visste ordet av det, falt hele bedehusforsamlingen på kne og bad for og sammen med de to angrende syndere. Disse to fikk ta imot Jesus der og da i det de gikk fram og bøyde kne på fremste benk. For noen bønnemøter det ble for unge og eldre. Jesus fikk slippe til med Guds hellige ord! "Den himmelske slektens store privilegium!"

Glem derfor aldri å be. Ja, tal med Jesus hele dagen, her er ingen kontortid i den himmelske bank. Du kan påkalle Jesu navn døgnet rundt! På Sula hadde de en bønneliste med 30 navn da Peder Gravem kom. Og da flere ble frelst av de som stod på lista, sa folk: "Kan Gud lese?" De satte opp en ny bønneliste. De hadde tatt for lite i (Apg 2,47).

Når staten blir Gud

Av Bill Muehlenberg

Overalt ser vi staten som prøver å fortrenge Gud
Det finnes bare én sann Gud i universet. Det finnes bare én sann suveren. Men når vanlige mennesker avviser den levende Gud, vil de alltid søke å finne en annen gud å sette i hans sted. Vanligvis er det selvet. Og ofte er det staten. I dag ser vi fremveksten av stormakter og statisme (tilhenger av statens suverinitet) over hele Vesten, og de samme tingene som advares om i romaner som 1984 skjer raskt.

Dette er et evigvarende problem. Tenk på for to årtusener siden, da den tidlige kirken begynte å vokse. Den ble ansett som en stor trussel av de romerske myndighetene – ikke så mye av religiøse årsaker, men av politiske årsaker. Myndighetene den gang var ganske fornøyde med å ha alle slags religioner, så lenge de tillot staten å erklære seg selv som Herre.

Pantheon hadde en rekke guder, og de kunne lykkelig sameksistere, så lenge Cæsar fikk den tilbedelsen de fortjente. Dette var noe de kristne selvfølgelig ikke kunne gjøre. Bare Jesus er Herre, og han alene skal tilbes. Så de troende den gang var på direkte kollisjonskurs med staten.

Og det har alltid vært slik. Staten søker alltid å ta stadig mer makt og kontroll, og fortrenger alle rivaler om øverste autoritet og

full underkastelse. Vesten er i samme båt i dag. Og det er derfor kristendommen alltid utgjør en direkte trussel mot Big Brother-statister.

La meg her trekke på noen kommentarer fra flere viktige bøker som ble skrevet i forrige århundre. For nesten 40 år siden skrev Herbert Schlossberg et svært betydningsfullt verk kalt Idols for Destruction (Thomas Nelson, 1983). Et av idolene han skrev om var politisk makt.

Han har mye verdifullt å si i kapittelet sitt om dette emnet, men la meg sitere fra bare én del av det: "Fader vår, staten". Han siterer Jesu ord slik de finnes i Matteus 23:9: *"Kall ingen på jorden deres far, for én Far har dere, som er i himmelen"*. Så sier han dette:

Faderstaten mater ikke bare barna sine, men den gir dem næring, utdanner, trøster og disiplinerer, og gir dem alt de trenger for sin sikkerhet. Dette kan virke som en mildt fornærmende måte å behandle voksne på, men det er egentlig en stor forbrytelse fordi den forvandler staten fra å være en gave fra Gud, gitt for å beskytte oss mot vold, til en avgud. Den forsyner oss med alle velsignelser, og vi ser hen til den for alle våre behov. Når vi synker til det nivået, som Lewis sier, er det ingen vits i å si til statsansatte at de skal passe sine egne saker. "Hele våre liv er deres sak." Statens paternalisme er den til den dårlige forelderen som vil at barna hans skal være avhengige av ham for alltid. Det er en ond impuls. Den gode forelderen forbereder barna sine på uavhengighet, trener dem til å ta ansvarlige avgjørelser, vet at han skader dem ved ikke å hjelpe dem med å bryte seg løs. Faderstaten trives på avhengighet. Når de avhengige frigjør seg, mister den makt. Den er derfor parasittisk på de personene den gjør til parasitter. Dermed marsjerer staten og dens avhengige symbiotisk mot ødeleggelse.

Siden han appellerte til C.S. Lewis, la meg snakke videre om hva Lewis sa om denne saken. Artikkelen hans var et essay fra 1958 med tittelen: "Er fremskritt mulig? Velferdsstatens villige slaver." Han skriver:
"Den moderne staten eksisterer ikke for å beskytte våre rettigheter, men for å gjøre oss godt eller gjøre oss gode – uansett, for å gjøre noe mot oss eller gjøre oss til noe. Derav det nye navnet 'ledere' for de som en gang var 'herskere'. Vi er mindre deres undersåtter enn deres beskyttere, elever eller husdyr. Det er ingenting igjen vi kan si til dem: 'Pass deres egne saker'. Hele våre liv er deres sak."

Han fortsetter med å diskutere hvordan vitenskap og teknokrati leder an i å skape det planlagte, "perfekte" samfunnet. Lewis sier: "Jeg liker ikke at regjeringens pretensjoner – grunnlaget den krever min lydighet på – blir satt for høyt opp. På akkurat samme grunnlag gruer jeg meg til regjering i vitenskapens navn. Det er slik tyrannier kommer inn. I enhver tidsalder vil de mennene som vil ha oss under tommelen sin, hvis de har noe vett, fremsette den spesielle pretensjonen som håpet og frykten i den tiden gjør mest kraftfull. De "tjener penger". Det har vært magi, det har vært kristendommen. Nå vil det helt sikkert være vitenskap. Kanskje de virkelige forskerne ikke synes så mye om tyrannenes "vitenskap" – de syntes ikke så mye om Hitlers raseteorier eller Stalins biologi. Men de kan bli bundet til munnkurven."

Han minner oss om at en "sulten mann tenker på mat, ikke frihet". Han fortsetter med å si dette:

"På den ene siden har vi et desperat behov: sult, sykdom og frykt for krig. På den andre siden har vi forestillingen om noe som kan møte det: et all kompetent globalt teknokrati. Er ikke dette den ideelle muligheten for slaveri? Slik har det oppstått før; et desperat behov (reelt eller tilsynelatende) hos den ene parten, en makt (reell eller tilsynelatende) til å lindre det hos den andre. ... Spørsmålet om fremgang har blitt spørsmålet om vi kan finne noen måte å underkaste oss den verdensomspennende paternalismen til et teknokrati uten å miste alt personlig privatliv og uavhengighet. Er det noen mulighet for å få tak i supervelferdsstatens honning og unngå brodden?"

Han konkluderer:
"Hvilken forsikring har vi om at våre herrer vil eller kan holde løftet som fikk oss til å selge oss selv? La oss ikke bli lurt av fraser om at "mennesket tar ansvar for sin egen skjebne". Alt som egentlig kan skje er at noen menn vil ta ansvar for andres skjebne. De vil rett og slett være menn; ingen perfekte; noen grådige, grusomme og uærlige. Jo mer fullstendig vi er planlagt, desto mektigere vil de være. Har vi oppdaget en ny grunn til at makten denne gangen ikke skal korrumpere slik den har gjort før?"

Min tredje kommentator på dette er Rousas Rushdoony. Jeg vil trekke fram to av bøkene hans. I boken hans fra 1970, *Politics of Guilt and Pity* , har han et kapittel om "Den bibelske læren om styresett" som er verdt å sitere fra. Han skriver:

"I denne fremveksten av totalitær makt har staten banet vei for seg på alle måter ved å hevde å handle på vegne av mennesket, som folkets representant. I menneskets navn har staten tilranet seg Guds plass. ... Staten nekter mennesket den friheten som Skaperen gir mennesket. Under Gud er mennesket ansvarlig og derfor skyldig i dom. Under vaktmester-staten er mennesket ikke ansvarlig og heller ikke fritt, for staten alene er fri, og staten erstatter ansvar med trygghet fra vugge til grav.

Å adlyde staten når den går inn i kirkens domene, enten det er å nekte eller gi den retten til liv, eller til religionsfrihet, eller bare å regulere dens eksistens, er å være ulydig mot Gud og å gi keiseren det som tilhører Gud. Dette nektet den tidlige kirken å gjøre. Å adlyde staten når den går inn i familiens, skolens, forretningslivets og andre lignende områders domene, er igjen å være ulydig mot Gud og å gjøre staten til en gud…

1. Samuelsbok 8:7 ff. gjør det klart, for det første, at statisme er en forkastelse av Gud, og veksten av statsmakt sammenfaller med nedgangen i den sanne tro. For det andre, når menn søker sin trygghet fra staten snarere enn fra Gud, mister de trygghet og blir slaver. For det tredje, menn som ikke vil være Guds tjenere, blir statens tjenere eller slaver."

Og i boken sin fra 1986, Kristendommen og staten , sier han dette:

"Hva er da det grunnleggende problemet? Ikke bare er enhver kirke en religiøs institusjon, men enhver stat eller sosial orden er et religiøst etablissement. Hver stat er en lovgiver, og enhver lovgiver representerer en vedtatt moral, med prosedyrer for håndheving av denne moralen. Enhver moral representerer en form for teologisk orden, dvs. er et aspekt og uttrykk for en religion. Kirken er dermed ikke den eneste religiøse institusjonen; staten er også en religiøs institusjon. Oftere enn kirken har staten vært den sentrale religiøse institusjonen i de fleste sivilisasjoner gjennom århundrene.

Det virkelige spørsmålet er ikke mellom kirke og stat, men rett og slett dette: staten som et religiøst etablissement har gradvis avviklet kristendommen som sitt juridiske fundament, og samtidig som den bekjenner seg til nøytralitet, har den faktisk etablert humanismen som statens religion. Når et folks religion endrer seg, gjenspeiler lovene uunngåelig denne endringen og tilpasser seg den nye troen og den nye moralen."

Og dette bringer meg tilbake til Schlossberg og boken hans. Som han sier der:

"Det som i stor grad blir sett på som en kamp mellom religiøse og sekulære, er egentlig en kamp mellom religioner. Den nåværende striden om spørsmål som abort er helt i orden, fordi det er et forsøk fra begge sider på å etablere en orden i samsvar med grunnleggende religiøse forskrifter. Mennesket er den autonome herskeren over seg selv, i stand til å definere rett og galt og utforme lover i henhold til hva det enn definerer som rettferdig. Eller så er mennesket skapt og opprettholdt av en hellig og rettferdig Gud som erklærer seg i spørsmål om rett og galt i form av lov. Begge er religiøse synspunkter holdt av tro. I den mest grunnleggende forstand finnes det ikke noe slikt som en sekulær kultur".

Og dette er hva jeg sa i begynnelsen. Dette

er til syvende og sist en religionskrig, og det er en krig om hvem som er Gud: den ene sanne Gud, eller en annen menneskeskapt gud, som staten. Alle de tre forfatterne jeg siterer her forstår selvfølgelig at Gud er skaperen av sivilt styre, og det har en viktig rolle å spille i en fallen verden.

Men som med alt annet kan den moderne staten lett bli Gud – eller i det minste forsøke å overta Guds rolle. Og når det skjer, er vi alle i en skikkelig dårlig forfatning.

(Fra "Culture Watch" 8. Juni 2021, oversatt fra engelsk)

Vrang lære kan lede mennesker i fortapelsen

Av Jan Bygstad

Det er ikke uvanlig at det dukker opp sterke innvendinger mot å legge vekt på læren når det ene eller annet teologiske spørsmål diskuteres. Noen hevder at "det er livet det kommer an på, ikke læren". Andre mener at det å gjøre klart forskjellen mellom rett og vrang lære, er dømmesyke og avslører mangel på kjærlighet. Atter andre fremholder at den slags virker splittende og ødelegger kristen enhet.

Kristne mennesker som reagerer på denne måten i møte med diskusjoner rundt lærespørsmål, synes ikke å være klar over hvor stor vekt Bibelen selv legger.
Jesus advarer uttrykkelig mot *"falske profeter"* (Matt 7,15ff; 24). Paulus advarer mot å tolerere de som forkynner "et annet evangelium" (Gal 1,5ff) eller *"en annen Jesus"* (2Kor 11,3f). Johannes advarer mot vrang Kristusforkynnelse og tilskriver den Antikrist (1Joh 4,1ff; 2Joh 7ff)).

Om de første kristne sies det at *"de holdt trolig fast ved apostlenes lære"* (Apgj 2,42). Det evangeliske frelsesbudskapet kalles rett og slett for *"læren"* (1Tim 2,11; 4,13ff; 6,1; Tit 1,9). Og om Jesus selv forteller evangeliene stadig at *"han lærte"* folket.

Slik ordet *"lære"* anvendes i vår Bibel, sikter det helt enkelt til det sannhetsinnhold som er gitt i Guds ord. Rett lære er m.a.o. ikke annet enn Guds ord rett utlagt og forklart. Vrang lære består i forvanskning, fordreining og feiltolkning av Guds ord. Noe som alltid er til skade for Guds folk og til hinder for menneskers frelse.

Å relativisere lærespørsmål gjennom å hevde at alt kun er "en tolkning" eller "en mening", og at den ene tolkning er like god som den annen, er i strid med Bibelens indre klarhet, og medfører at *"huset bygges på sand"* (Matt 7,24ff). Evangelisk-luthersk tro insisterer på – lik Luther i Worms (1521) – at dersom noe ikke kan bevises ut fra "tydelige ord i Den hellige skrift eller klare fornuftsgrunner", må det avvises. Den bibelske lære om Gud, mennesket og frelsen er nedfelt i de lutherske bekjennelser, som er blitt til ut fra grundig arbeid med Den hellige skrift.

En forstår ikke lærebegrepet i Bibelen hvis en ikke forstår sannhetsbegrepet. Likesom Bibelen skiller mellom sannhet og løgn, skiller den mellom rett og vrang lære. Løgn er djevelens våpen, sannhet er Guds våpen. Djevelens modus operandi består derfor alltid i angrep på sannhetsinnholdet i Guds ord (1Mos 3,1; Joh 8,44). Dette gjør han ofte ved å sitere Bibelen slik at han legger et annet meningsinnhold inn i ordene enn det som gir seg av tekstsammenhengen (f.eks. Matt 4,6). Svært mye vranglære har nettopp dette som kjennetegn.

Når den onde forfører Guds folk, skjer det regelmessig ved å blande løgn og sannhet. Slik legitimeres løgnen ved at den kan høres riktig ut. En kan blande et lite gram gift i et glass vann: Mer enn 98% er klart og rent vann.

Likevel er det dødelig. Tilsvarende sier Paulus om vrang lære: *"En liten surdeig gjennomsyrer hele deigen."* (Gal 5,9).

Å kunne skjelne mellom åndene er ifølge Skriften en nådegave (1Kor 12,10), samtidig som åndelig dømmekraft i Oldkirken ble sett på som den kanskje viktigste gave og evne for menighetens hyrder. Menighetene formanes også til å prøve den forkynnelsen de hører, prøve hvorvidt den samsvarer med Guds ord. Forsamlingen i Berøa holdes frem som eksempel i så måte (Apg 17,11).

Tilsvarende skriver Paulus til hyrdene: *"Et menneske som farer med vranglære, skal du vise fra deg, etter at du har formant ham én gang og én gang til. For du vet at den som er slik, er forvendt og synder, dømt av seg selv."* (Tit 3,10-11; jf. Rom 16,17f).

Å komme til tro og bli et kristent menneske beskrives i Bibelen som *"å ta imot kjærlighet til sannheten så en kan bli frelst."* (2Tess 2,10). Motsatt lærer Bibelen også at "Guds vrede åpenbares fra himmelen over … mennesker som holder sannheten nede i urettferdighet … over dem som er gjenstridige og ulydige mot sannheten, men lydige mot urettferdigheten – over dem skal komme vrede og harme" (Rom 1,18; 2,8). Et menneskes evige frelse avhenger m.a.o. av dets forhold til sannheten, – nemlig sannheten i Guds ord.

Slik er det fordi vår frelse gis oss gjennom et bestemt budskap – evangeliet – et budskap som har et helt bestemt sannhetsinnhold. Vi falne syndere har ikke sannheten boende i våre egne hjerter eller hoder (Jes 55,8f), ja, pga. syndefallet tar vi anstøt av sannheten i Guds ord. (Dette er den dypeste årsak til all vranglære). Derfor må frelsens sannhet komme til oss utenfra, gjennom et budskap vi hører. Og så har Gud selv lagt kraften til frelse ned i dette budskapet: *"Evangeliet er en Guds kraft til frelse …"* (Rom 1,16).

Fordi vår evige skjebne er avhengig av dette ord, er det intet en kristen elsker høyere, og kan være mer nøye med: *"Jeg gleder meg over ditt ord som en som finner stort bytte. Løgn har jeg hatet og avskydd, din lov har jeg elsket."* (Sal 119,162f).

(Fra Dagen 21.12.2025, med tillatelse fra forfatter)

Lovgiverne har gjort løgn til lov

Av Kjell Skartveit

"Da ble Jesus av Ånden ført ut i ørkenen for å fristes av djevelen. Og da han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble han til sist sulten. Og fristeren kom til ham og sa: Er du Guds Sønn, så si at disse steiner skal bli til brød! Men Jesus svarte og sa: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn. Da tok djevelen ham med seg til den hellige stad og stilte ham på templets tinde. Og han sier til ham: Er du Guds Sønn, så kast deg ned! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og de skal bære deg på hendene, for at du ikke skal støte din fot mot noen stein. Jesus sa til ham: Det står også skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud. Igjen tok djevelen ham med opp på et meget høyt fjell, og viste ham alle verdens riker og deres herlighet. Og han sa til ham: Alt dette vil jeg gi deg, dersom du vil falle ned og tilbe meg. Da sa Jesus til ham: Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene. Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham." Matt 4,1-11

I løpet av kort tid har EU-parlamentet

vedtatt av menn kan bli kvinner, en lærer i Canada har fått 750 000 dollar i bot for å hevde at det ikke er mulig å definere sitt eget kjønn, og arrangørene av kvinnedagen aksepterer en parole som sier at transkvinner er menn.

Her i Norge kjemper en gruppe stortingspolitikere mot Barne- ungdoms- og familie-direktoratets (Bufdir) forslag til kjønnsveiledning, og vi blir sjokkert over hva barnehagene kan la barna bli opplært til av seksualnormer, eller rettere sagt: fravær av slike.

Da KrFs Joel Ystebø i et høringsinnspill kritiserte Bufdir, sa kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffery (Ap) at innspill fra folk med et "gammeldags" syn på kjønn ikke vil bli tillagt samme vekt:

Høringsinnspill som utfordrer selve eksistensen av kjønnsmangfold, vil derfor ikke kunne vektlegges på samme måte som kritiske innspill som anerkjenner dette premisset.

Joel Ystebø (KrF) var i harnisk etter avsløringen og hevdet at statsråden har omfattende ideologiske skylapper.

Det er som de ikke forstår hva som har truffet oss, eller hva de selv i sin tid var med på å vedta.

Læreren i Canada bør nok forstå, for han har fått vite at hans uttalelser fører til en "eksistensiell benektelse" av transpersoner når British Columbia Human Rights Tribunal skriver:

En person trenger ikke å tro på kristendom for å akseptere at en annen er kristen. Men for å akseptere at en person er transkjønnet, må man akseptere at deres kjønnsidentitet kan være forskjellig fra kjønn tildelt ved fødsel.

Politikerne i KrF tror det handler om ideologiske skylapper eller byråkratiske aktivister, men ser ikke at det handler om noe langt dypere, nemlig en sivilisasjons ledelse som ikke klarte å si nei til å få herske over hele jorden. Det var som de kvinnelige representantene i EU-parlamentet pekte nese til Gud selv da de applauderte forsamlingens avvisning av skaperverkets orden.

Men denne retten til å herske over jorden på vegne av djevelen innebærer at de må forkaste sannheten og beskytte løgnen, og det er det vi ser utspiller seg nå.

I det øyeblikket begrepet kjønnsidentitet ble en del av loven i vestlige demokratier, begynte veien mot tyranniet.

Et samfunn som sier ja til å bygge samfunnet på en løgn, som kan se bort fra den mest opplagte sannheten ved mennesket, at vi enten er menn eller kvinner, må nemlig kreve kontroll over alle deler av oppdragelsen. Slike samfunn kan ikke tolerere at noen tenker annerledes enn lovgiverne. Enhver form for opposisjon defineres derfor som brudd på kravet om ikke å diskriminere, og må derfor sanksjoneres. Her i Norge har dette kravet også kommet inn i barneloven.

Det er byråkratiet og den dømmende makt som blir redskapene som disiplinerer oss, og selv kirken spiller på lag. Som Hamar-biskop Ole Kristian Bonden som erklærte at forkynnelse om homofili som synd er "ikke greit".

Og her er alle politiske partier på Stortinget medansvarlige. De har alle bøyd seg for løgnen og dyrker troen på at sannheten diskriminerer.

Hvis vi skal ha forhåpninger om å snu dette toget, kan ikke det gjøres med kamp mot læreplaner eller handlingsplaner. Vi er nødt til å erkjenne at våre ledere har bøyd seg for en løgn så stor at den nå definerer hele samfunnet vårt, en løgn som også inkluderer religion og innvandring. Men da må vi våge å snakke høyt om sannheten, og sannhetens utgangspunkt, Jesus Kristus som sa at han er veien, sannheten og livet.

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Elisja – Israels vogner og ryttere

Av Eivind Gjerde

Ole Andreas Meling
Elisja – Israels vogner og ryttere
Sarepta Medier AS 2025
Ib; 176 sider

Det har vært en stor glede å lese denne boken av Ole Andreas Meling, som er daglig leder i Misjonen Sarepta. Dette er hans første bok, men den bør ikke bli hans siste.

Forfatteren skriver i forordet: "Jeg har lenge vært fasinert over Det gamle testamentet (GT). Her er det spennende historier og mye dramatikk. Vi får se historien med Guds blikk. Vi lærer Gud å kjenne som den hellige, vrede, kjærlige og nådige Gud. Disse tilsynelatende motsetningene ser vi forenes så forunderlig skjønt i Jesus." Videre skriver han: "Jesus er også GT sin hovedperson. For det som først og fremst gjør at jeg er blitt så glad i dette skriftet, er nettopp hvordan det viser oss Kristus. Det viser oss både hvem Kristus er, og veien til Kristus i omvendelse og tro."

Ole Andreas Meling klarer på en klar, oppbyggelig og veiledende måte å utlegge det Bibelen sier om profeten Elisja i lys av de to sitatene vi har hentet fra hans forord. Det er Jesus Kristus og frelsen i ham som er den grunnvollen som bygger opp under alt som forfatteren skriver i boken.

Forfatteren makter også på en god måte å trekke paralleller mellom Elisjas tid og vår. Boken er delt i to deler. I første delen som fyller de 60 første sidene, får vi en grundig innføring i Elisjas tid med tanke på den politiske og åndelig situasjonen i Israel. Her er det mye nyttig kunnskap å hente for å forstå profetens Elisjas liv og profetiske forkynnelse i ord og handling.

I del to som fyller de siste 120 sidene, leder forfatteren oss gjennom de 14 miraklene som Elisja ved Guds nåde fikk utføre, og hva de har å lære oss om Jesus Kristus, troen og livet med Gud.

Det er et vell av gode betraktninger, utleggelser og forklaringer i denne boken som gjør den svært aktuell for oss som tror på Jesus Kristus i 2026.

Denne boken fortjener den hedersbetegnelsen at den er skrevet til tenkende og troende bibellesere. Her var det mye stoff til ettertanke. Denne boken skulle være et ypperlig hjelpemiddel til en bibel- og studiegruppe som ville dukke ned i profeten Elisjas sitt aktuelle budskap.

Ole Andreas Meling har vært lærer og rektor ved Jærtun Lutherske Friskule i mange år. Nå er han daglig leder i Misjonen Sarepta som vektlegger sterkt forkynnelsen av Guds Ord i sin virksomhet. Forfatteren er derfor mye ute og forkynner. Dette har satt sitt positive preg på boken.

Boken er herved anbefalt på det varmeste.

Brevet til Filadelfia

Av Olav Hermod Kydland

Filadelfia lå i Lydia, ca. 50 km sydøst for Sardes. Filadelfia var den yngste av de sju byene som omtales i Åp 2 og 3.

Byen ble grunnlagt av kong Attalus II Filadelfus av Pergamum ca. 140 år f. Kr., og fikk sitt navn etter ham. Filadelfia ble kalt porten til Østen. Den var utpekt til å være et senter for spredning av gresk kultur i provinsens østregion (Lydias høyland).

Filadelfia var en rik by, et handelssentrum og kjent for hedenske festivaler.

Den lå utsatt til for jordskjelv, og år 17 f. Kr. ble den rammet av et sterkt jordskjelv, men ble gjenreist igjen ved keiserlig assistanse og fikk for en tid et nytt navn. Flere rystelser fulgte i området, og historieskriveren Strabo forteller at det ble ofte en levemåte for innbyggerne å søke beskyttelse i det fri utenfor byen (Jf. 3,12). Filadelfia hadde en jødisk koloni og en synagoge.

Vi vet ikke når evangeliet kom til Filadelfia, og når den kristne menighet ble grunnlagt.
I 1392 kom Filadelfia under tyrkernes velde. Både før og etter den tid har menigheten vært i martyriets ildprøve.

Menigheten i Filadelfia i likhet med menigheten i Smyrna får ikke noen irettesettelse av Herren, men bare trøst, oppmuntring og mild formaning.

Vi skal legge merke til at i begge disse

"Vekkelse og villfarelse"

Denne boken er et grundig oppgjør med trosforkynnelse slik den har oppstått i USA og vunnet innflytelse også i Norge.

I de ulike menighetene prget av herlighetsteologi kan en høre store ord, glitrende visjoner og klare løfter om Guds helberdelse, velsignelse og kraft. Mange unge har latt seg begreistre. – Men jeg er redd for at dersom de blir i bevegelsen og går inn for å lære det som undervisningene, bøker og kassetter byr dem, vil de bli ført bort fra Bibelens Jesus Kristus, skriver Geir Harald Johannessen

I denne utgaven av boken er det føyd til et avsnitt om den såkalte "Torontovekkelsen."

Geir Harald Johannessen har vært soknepresti Rolvsøy, Fredrikstad. Han har utgitt flere bøker. Boken er trykt i 2022.

Boka koster kr. 200,- Vipps til 48381008 med din adressen, så vil boken bli sendt til deg.

menigheter kommer fienden utenfra og ikke innenfra menighetens egne medlemmer. Begge menigheter har vanskelighet med *"Satans synagoge,"* begge får varsel om kommende trengsler, men til begge disse taler også Herren om kronen som venter etter korsets tid.

Adressat

"Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia." Til menighetsforstanderen i Filadelfia. Filadelfia betyr broderkjærlighet. På gresk heter menighet ekklesia som betyr kalt ut fra verden til samfunn med Gud.

Avsender

Vers 7:

Herren presenterer seg for menigheten som *"Den Hellige og Sannferdige"*. Disse egenskaper brukes om Gud. (Jes 6,3; 40,25 og 65,16). Den Hellige: Hagios betyr noe som er utskilt og er annerledes. Den Sannferdige: Aleethinos betyr virkelig, genuin, ekte i motsetning til det som er bare en imitasjon av virkeligheten. Denne presentasjonen forteller hvor pålitelig hans ord er.

Videre karakteriseres Jesus som *"han som har Davids nøkkel, han som lukker opp og ingen lukker igjen, og som lukker igjen og ingen lukker opp."* Bildet av *"Davids nøkkel"* refererer til Jes 22,22: *"Og jeg vil legge nøkkelen til Davids hus på hans (Eljakims) skulder, og han skal lukke opp, og ingen lukke til, og lukke til, og ingen lukke opp."*

Eljakim var kong Esekias trofaste tjener. Han hadde ansvaret for hele kongens hus. Bare han kunne gi en person adgang til å komme fram for kongen.

Også rabbinerne tolket dette stedet som en profeti om Messias. Davids hus er sentrum i hans rike og en type på Guds rike, Messiasriket.

Nøkkelen symboliserer hans makt til å åpne og lukke inn i Guds rike, det nye Jerusalem, og til å stenge og lukke ute. Adgangen til Guds rike går gjennom Jesus (Joh 10,9; 14,6; Luk 13,25 ff.).

Vers 8:

"Se, jeg vet om dine gjerninger." Herren vet om forstanderens og menighetens gjerninger. Han er tilfreds med dem. Deres gode gjerninger er en frukt av forholdet til Gud. Gjerningene er konkrete utslag av det indre liv. Fra hjertet kommer tanker, ideer, motiv og holdninger.

"Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør." Se er imperativ, bydeform. Det betegner at det er noe viktig som kommer.

En åpnet dør: Verbalformen "åpnet" betegner at denne døra har vært stengt før, men nå er den åpnet. Hvem er det som åpner og stenger dører? Det er Davids Sønn, Jesus Kristus. Når Jesus åpner en dør, er ingen i stand til å lukke den igjen, verken mennesker eller onde åndsmakter.

Hva betyr *"en åpnet dør"*?

Vi kan tenke på flere ting:

1. En åpen adgang til Gud på grunn av Golgataverket ved Jesus Kristus.
2. En åpen adgang til frelse. Objektivt: alt er ferdig. Subjektivt: å ta imot frelsen.
3. En åpen adgang i bønn og forbønn. Bønn til Gud ved Jesus. Forbønn for andre mennesker.
4. En åpnet dør for evangeliet, misjon. Det vil si åpen for forkynnelse av synd/nåde, lov/evangelium.

Begrunnelsen for at døren er blitt åpnet, er for det første (1.) at menigheten har liten styrke. For det andre (2.) at de har holdt fast på Herrens ord og for det tredje (3.) de har ikke fornektet Herrens navn.

Underlig! Prøver ikke alle å være sterke i dag? Herren klandrer ikke menigheten for å ha liten styrke, men konstaterer at slik forholder det seg.

Her kan vi tenke på apostelen Paulus som sier i 2 Kor 12, i forbindelse med at han ba Herren tre ganger om at tornen i kjødet skulle vike fra ham. Herren svarte ham og sa (vers 9-10): *"Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft blir fullendt i svakhet. Derfor vil jeg helst rose meg av min svakhet, for at Kristi kraft kan bo i meg. Derfor er jeg*

vel tilfreds i svakhet, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er svak, da er jeg sterk!" – Hører vi slik tale i dag: Når jeg er svak, da er jeg sterk! Da er vi fullstendig avhengig av Gud og hans nåde i Kristus Jesus. Når vi selv er sterke, da trenger vi ikke styrke fra andre. Dette gjelder også i dag.

For det andre har de holdt fast ved Guds ord. Det er svært viktig. Bibelen er Guds hellige og ufeilbarlige ord. Der får vi vite sannheten om Gud og sannheten om oss selv. Gud er en hellig Gud som ikke tåler synd og urettferdighet, men vi mennesker er syndere som både har del i arvesynden (Adams slekt) og synder daglig i tanker, ord og gjerninger. Ingen av oss mennesker er i stand til å sone for vår synd og skyld, men Gud lot Jesus ta all verdens synd på seg. Han ble gjort til synd for oss, og brakte en evig forløsning.

Derfor blir enhver som tar sin tilflukt til Jesus frelst, rettferdiggjort og gjenfødt til et nytt liv.

For det tredje har de ikke fornektet Herrens navn. Det kan skje på to måter A) fornekte at de kjenner Jesus (slik som Peter fornektet Jesus tre ganger), eller B) fornekte Jesus ved å ikke holde seg til hans ord, Bibelen. Guds ord sier i 1 Joh 3,4-5: *"Den som sier: Jeg kjenner ham! – og ikke holder hans bud, han er en løgner, og sannheten er ikke i ham. Men den som holder hans ord, i ham er sannelig kjærligheten til Gud blitt fullkommen. Av dette vet vi at vi er i ham."*

Derfor kan vi si at å fornekte Jesus er å fornekte hans person, eller å fornekte hans ord ved ikke å erkjenne og bekjenne hva Bibelen sier om Jesus og følge ham i liv og gjerning. Menigheten i Filadelfia hadde bestått prøven i trengselstider ved at de hadde holdt fast på Guds ord og ikke fornektet Jesu Kristi person. – Spørsmålet er: Hvordan står det til med oss i dag?

Vers 9:

"Se, jeg lar noen av Satans synagoge komme, de som kaller seg jøder og ikke er det, men lyver. Jeg vil gjøre det så at de skal komme og falle ned for dine føtter, og de skal forstå at jeg har elsket deg." I Filadelfia var der en jødisk koloni og en synagoge. Jødene var Abrahams kjødelige etterkommere, men de fleste av dem var ikke Abrahams åndelige etterfølgere. Å være jøde innebar kravet om å være det sanne utvalgte folk. Men de forkastet Jesus Kristus, Messias, og var motstandere av de kristne. De skulle være en synagoge hvor Gud ble æret og lovet, men de er blitt "Satans synagoge". Det vil si de tilhørte Guds motstander. (Satan betyr motstander). Derfor var de ikke jøder i åndelig forstand selv om de påberopte seg for å være jøder, men da løy de. Det er en smertefull erfaring at synagogen flere steder er blitt evangeliets argeste motstandere (jf. Rom 2,28; 9,1-5; Gal 6,15; Joh 8,44).

Herren vil la noen av disse såkalte jøder komme til menigheten og ta imot evangeliet og dermed erkjenne at Herren Jesus elsker både menighetsforstanderen og menigheten i byen.

Vers 10:

"Fordi du har tatt vare på mitt ord om tålmodighet, vil jeg fri deg ut fra den prøvelsens time som skal komme over hele verden, for å prøve dem som bor på jorden."

Legg merke til hvor viktig det er å ta vare på Guds ord om tålmodighet. Det vil si å vise den samme tålmodighet som Jesus viste i prøvelsene sine. På grunn av at menigheten i Filadelfia hadde tatt vare på budskapet om Jesus Kristus, vil Herren fri dem ut av noe.

Når det står *"prøvelsens time som skal komme over hele verden",* må det være noe alvorlig som skal skje globalt. Vi må da tenke på Antikrist (Dyret) som Bibelen taler om skal komme og få verdensherredømme og forfølge de troende. Dette skal skje *"for å prøve dem som bor på jorden*." Det tenkes her på de verdslige mennesker som ikke bryr seg om Gud og hans rike. Nå skal verdens mennesker prøves om de vil omvende seg til Herren, eller la seg lede av Antikrist.

Hvordan skal det så gå med de troende i denne tid?
Noen mener at de troende er opprykket og tatt hjem til himmelen på den tid. Andre mener at de fremdeles lever på jord, men de skal bli bevart slik at de ikke faller fra Herren. Ifølge 1 Tess 4,16-17 skjer opprykkelsen av de troende samtidig med oppstandelsen av de døde. Følgelig skjer ikke opprykkelsen før den store trengsel, men etterpå.

Det viktigste for oss kristne er å holde oss til Kristus og samfunnet med andre troende. Hva som enn vil skje med oss, så hører vi Herren til selv om vi må gå gjennom store og vanskelige trengsler.

Vers 11:
"Jeg kommer snart! Hold fast på det du har, for at ingen skal ta din krone". Det er Herren Jesus som sier dette, for han vet at tiden som er igjen er kort. Ordet "snart" viser oss at vi kristne skal leve i i en stadig forventning om Herrens komme. Dessuten skal vi ha for øye at tiden er kort slik at vi ikke tenker at vi kan drive med andre ting, for Herren kommer ikke ennå. Da er det lett for å forville seg og bli forført. Det gjelder om å holde fast på det vi har slik som de første kristne som vi leser om i Apg 2,42: *"De holdt urokkelig fast ved apostlenes lære ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene".* Det er livsviktig å holde fast på dette i trengselstidene. I tillegg vet en at Jesus er nær. Han går mellom *"lysestakene".* det vil si mellom menighetene. Dersom de ikke holder fast ved det de har, kan de risikere å miste sin krone. I brevet til menigheten i Smyrna står det i Åp 2,10: "– Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livets krone". *"Seierprisen"* (ho stefanos), krone, krans var godt kjent innenfor hellenistisk kultur. Den var gjerne laget av olivengrener, og den synlige utmerkelsen, som seierherren fikk på sitt hode var symbolsk uttrykk for seier, fest, ære og berømmelse.

Apostelen Paulus skriver også om denne seierspris i 2 Tim 4,8: *"Så ligger da rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi meg på den dag – ja, ikke bare meg, men alle som har elsket hans komme."*

Vi skal merke oss at det går ann å miste eller tape kronen eller kransen. Bare den som holder ut til enden, vil få den når den tid kommer. Derfor er det tragisk å miste den rett før mål.

Vers 12:
"Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri gå ut derfra. Og jeg vil skrive på ham min Guds navn, og navnet på min Guds stad – det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Guds stad – og mitt eget navn, det nye."

Hvem er det som seirer?
Det er de som har tatt i mot frelsen i Jesus Kristus og lever i samfunnet med ham til sin død. Herren Jesus sier om den som seirer at han vil gjøre vedkommende til en støtte (søyle) i Guds tempel. Ved sin trofasthet mot Herren har denne menighet blitt noe av en støtte eller søyle i Guds rike, som både bærer og holdet den oppe.

Apostelen Paulus skriver i Gal 2,9 om dem som gjaldt for å være *"støttene"*, Jakob og Kefas og Johannes. Dette er selvfølgelig billedlig å forstå som støtter i Guds rike her på jord. Selv om Guds rike tar sin form her på jord, så sikter løftet til fullendelsen. Han/hun skal få plass i Guds evige tempel og tjene der i den evige herlighet.

I Filadelfia hadde de opplevd jordskjelv og sett tempelsøyler bryte sammen. Jordskjelvene hadde også tvunget innbyggerne til å løpe ut av byen for å berge livet. Men i Guds evige rike skal ingen av dem som seirer måtte gå ut av Herrens tempel. For de hører til der og har rett til å være der i trygghet og sikkerhet. (Guds tempel er å forstå billedlig, for i følge Åp 21,22 så ikke Johannes noe tempel i staden, *"for dens tempel er Gud Herren, Den allmektige og Lammet.")*

Videre lover Herren den som seirer, *"en*

trefoldig innskrift." Han vil skrive på den som seirer sin Guds navn, og navnet på sin Guds stad – det nye Jerusalem og sitt nye navn.

For det første: Guds navn. Jesus Kristus skal skrive Guds navn på den som seirer. På den tid ble slavene brennmerket med forbokstavene til eierne for å vise hvem de tilhørte. På samme måte vil Gud sette sitt merke på dem som tilhører ham. De som holder ut skal få bære Guds merke (navn).

For det andre: Navnet på Guds stad – det nye Jerusalem.
Jesus Kristus skal også skrive navnet på Guds stad – det nye Jerusalem, på den som seirer. Dette er et bilde på at den som seirer, får borgerskap i Guds by. Ifølge Esekiel skulle navnet på den gjenskapte Guds by være *"Herren er der"* (Esek 48,35). Følgelig skal de som seirer være borgere i den byen der Herren alltid er.

For det tredje: Jesu eget navn, det nye.
Jesus Kristus skal også skrive sitt eget nye navn. Folk i Filadelfia kjente godt til hva det vil si å få et nytt navn. Da det fryktelige jordskjelvet i år 17 hadde ødelagt byen, ble den oppbygd igjen ved keiserlig hjelp og kalt Neocæsarea, Keiserens nye by. Senere kalte de byen for Flavia som var keiser Vespasians slektsnavn. Men siden ble byen hetende Filadefia igjen.

Den som seirer skal også få det nye Kristi eget navn. Kristi nye navn kan ikke være noen av de navn han er blitt kalt med her nede. I følge Åp 19,12 har han en innskrift med et navn som ingen kjenner uten han selv, og ifølge Åp 19,13 er hans navn *"Guds ord."* Lars Eritsland sier: "Jesu nye navn er det navn han skal bære i sin herlighets åpenbarelse og er vel uttrykk for at han skal kjennes på en ny måte, nemlig i sin herlighets skikkelse. Sml 19,12; 2,17."

("Fortolkning til Johannes Åpenbaring", Luther Forlag A/S og Lunde Forlag A/S 1978) Vi kan her tenke på den Jesus apostelen Johannes vandret sammen med på jorda og hvordan Jesus var da han åpenbarte seg for Johannes som *"en som lignet en menneskesønn."* (Åp 1,12-16). Johannes skriver så i vers 17: *"Da jeg fikk se ham, falt jeg ned for hans føtter som død."* Det var den herliggjorte Jesus Kristus.

Derfor kan vi si at det navnet som her blir innskrevet betegner den som seirer som Guds og Kristi hellige eiendom og som borger av i det nye Jerusalem. Ifølge Åp 21,2 kommer Det nye Jerusalem ned fra ut av himmelen fra Gud, gjort i stand som en brud prydet for sin brudgom. Den som seirer skal som Guds og Kristi eiendom ha deres navn skrevet på sin panne (Åp 14,1) og tjene Gud Fader og Jesus Kristus som prester i den himmelske helligdom (Åp 7,15; 22,3). Vi leser i Åp 7,15: *"Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem."*

Vers 13:
"Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!" Budskapet til hver av menighetene er samtidig et budskap til alle. Følgelig også til oss som lever i dag. Men bare den som har fått Guds Hellige Ånd forstår budskapets dypeste mening.

Avslutning
Menigheten i Filadelfia får ros og oppmuntring og blir ikke klandret for noe av Herren, men den oppmuntres til å holde ut i trengsler, og holde fast ved det de har slik at de ikke skal miste sin krone.

Det samme gjelder for oss i dag. Vi er ikke hjemme ennå. Derfor må vi være edrue og våke slik at vi ikke blir forført eller sovner. Følgelig må vi lytte til Herrens ord: *"Hold fast på det du har, for at ingen skal ta din krone."*

Ikke noe menneske eller onde åndsmakter kan ta kronen eller seierkransen fra oss når vi holder fast på det vi har fått, Guds ord og Guds Ånds veiledning.

Heftene "Kristus – vår rettferdighet" og "Kristus – vårt liv"

"Kristus – vår rettferdighet" er utdrag av Carl Olof Rosenius husandaktbok tilegnet unge mennesker. De unge i dag trenger å høre Bibelens klare tale om Jesu Kristi forsoning, rettferdiggjørelse av tro og om helliggjørelsen.

"Kristus - vårt liv" av Carl Olof Rosenius er også utdrag av Rosenius husandaktsbok tilegnet unge mennesker. Den ble sist trykt i 1980 og er nå utsolgt fra forlaget.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp disse tre heftene på nytt.

Heftene er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post, betales porto av mottaker!

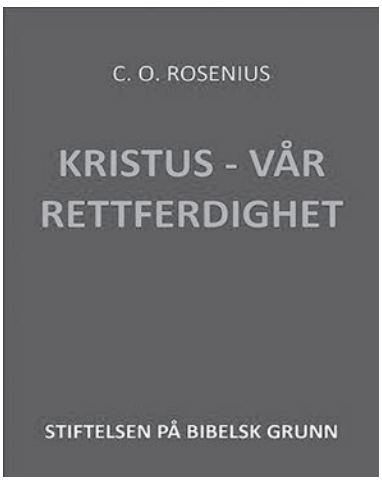

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.
Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

22.07. – 26.07.2026

Motto “Med blikket festet på Jesus”

Talere:
Dan Hessellund, taler ut fra 2. Mosebok
Thomas Hogganvik, “ved tro”
Jakob Knutzen, “med blikket festet på Jesus”

Onsdag 22. juli
Kl. 16.00 Registrering.
Kl. 18.00 Kveldsmat.
Kl. 19.30 Åpningsmøte. **Dan Hessellund.**

Torsdag 23. juli
Kl. 08.30 Frokost.
Kl. 09.30 Bønn.
Kl. 10.30 Bibeltime. Thomas Hogganvik.
Kl. 12.30 Middag.
Kl. 15.30 Kaffe.
Kl. 16.00 Temamøte.
Kl. 18.00 Kveldsmat.
Kl. 19.30 Møte. Jakob Knutzen.

Fredag 24. juli
Kl. 08.30 Frokost.
Kl. 09.30 Bønn.
Kl. 10.30 Bibeltime. Thomas Hogganvik.
Kl. 12.30 Middag.
Kl. 15.30 Kaffe.
Kl. 16.00 Temamøte.
Kl. 18.00 Kveldsmat.
Kl. 19.30 Møte. Dan Hessellund.

Lørdag 25. juli
Kl. 08.30 Frokost.
Kl. 09.30 Bønn.
kl. 10.30 Bibeltime. Jakob Knutzen.
Kl. 12.30 Middag.
Kl. 15.30 Kaffe
Kl. 18.00 Kveldsmat.
Kl. 19.30 Møte. Dan Hessellund.
Kl. 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd.

Søndag 26. juli
Kl. 08.30 Frokost.
Kl. 10.00 Nattverdmøte v/en fra komiteen.
Kl. 11.00 Møte. Dan Hessellund.
Kl. 12.30 Middag med avslutning.

Priser for 2026

Døgnpriser:
Voksne: kr. 880.
Ungdom 13-19 år: kr. 485.
Barn 5-12 år: kr. 295.
Familie: maks kr. 2.900.
Loftsrom: kr. 325.

Campingvogn/bobil og telt: kr. 300 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk: kr. 170.

Priser for et enkelt måltid:
Voksne: Frokost kr. 160, middag kr. 240, og kveldsmat kr. 170.
Ungdom: 13-19 år: Frokost kr. 130, middag kr. 190 og kveldsmat kr. 130.
Barn 4-12 år: Frokost kr. 105, middag kr. 125 og kveldsmat kr. 105.

Dersom man bor i campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for campingvogn/bobil og telt.

Rengjøring per rom kr. 350. Lade el-bil kr. 130.

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
(eller til Jarle Goa, mobil: 48008507)

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Bill Muehlenberg
Født 1953 i USA. Han emigrerte til Australia i 1989. Teologisk utdannelse. Siden 2006 har han vært en aktiv blogger og skrevet flere tusen artikler om teologi, apologetikk og etikk på sitt nettsted, Culture Watch. Han har også utgitt flere bøker om aktuelle emner.

Guttorm Raen (1942-2005)
Teolog og misjonær i Japan for NLM. Medredaktør i Bibelsk Tro fra 1992 til sin død i 2005.

Kjell Dahlene
Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritdsforkynner.

Jan Bygstad
Født 1952 i Oslo. Utdannet ved Menighets-fakultetet. Ordinert i 1980. 10 år kapellan i Bergen domkirke. Siden 1990 kapellan i Landås kirke, Bergen. Formann i Foreningen for Bibel og Bekjennelse (FBB).

Kjell Skartveit
Født 1967 i Stavanger.
Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedrifts-økonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Nils Frykman (1842-1911)
Svensk predikant. Skrev kristne sanger og komponerte musikk.

Steinar Handeland
Født 1947 i Flekkefjord.
Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i Karmel-Instituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå frivillig forkynner.

Trygve Bjerkrheim (1904-2001)
Cand. theol. Redaktør i "Utsyn" (NLM), forkynner, lærer og dikter.

MØTER

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	21. Juni	11.00	Jon Olav Østhus	
Søndag	28. Juni	11.00	Roy Throndsen	
Onsdag	01. Juli	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	05. Juli	11.00	Arvid Bjerga	
Søndag	09. Aug.	11,00	Alfred Salte	
Søndag	16. Aug.	11.00	Steinar Handeland	
Søndag	23. Aug.	11.00	Arvid Bjerga	
Søndag	30. Aug.	11.00	Jakob Trodahl	
Onsdag	02. Sept.	19.30	Bibelgruppe	
Søndag	06. Sept.	11.00	Eivind Gjerde.	Nattverd
Søndag	13. Sept.	11.00	Terje Thorsen	
Søndag	20. Sept.	11.00	Sølve Salte	
Søndag	27. Sept.	11.00	Erik Nordbø	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

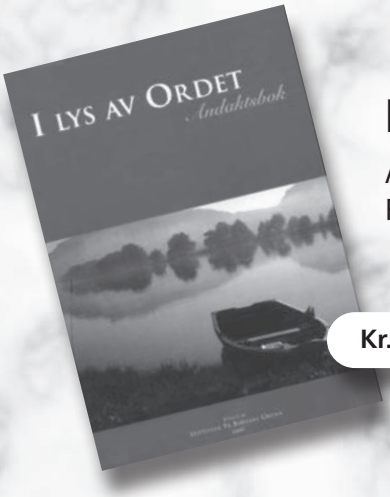

I lys av Ordet

Andaktsbok
Flere forfattere

Kr. 100,-

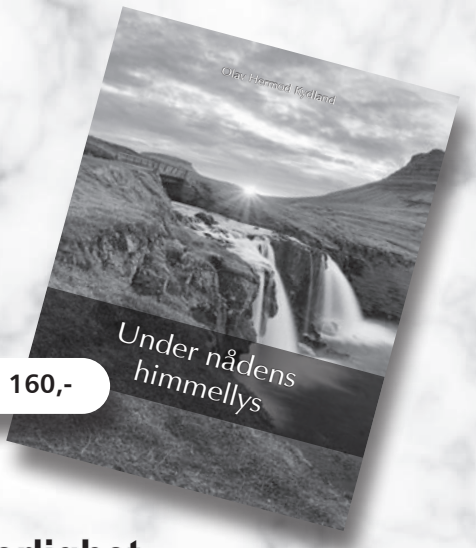

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr. 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr. 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3207.43.88999

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

ISSN 0804-0532
Returadresse:
Postboks 67
4349 Bryne

NORGE P.P.
posten

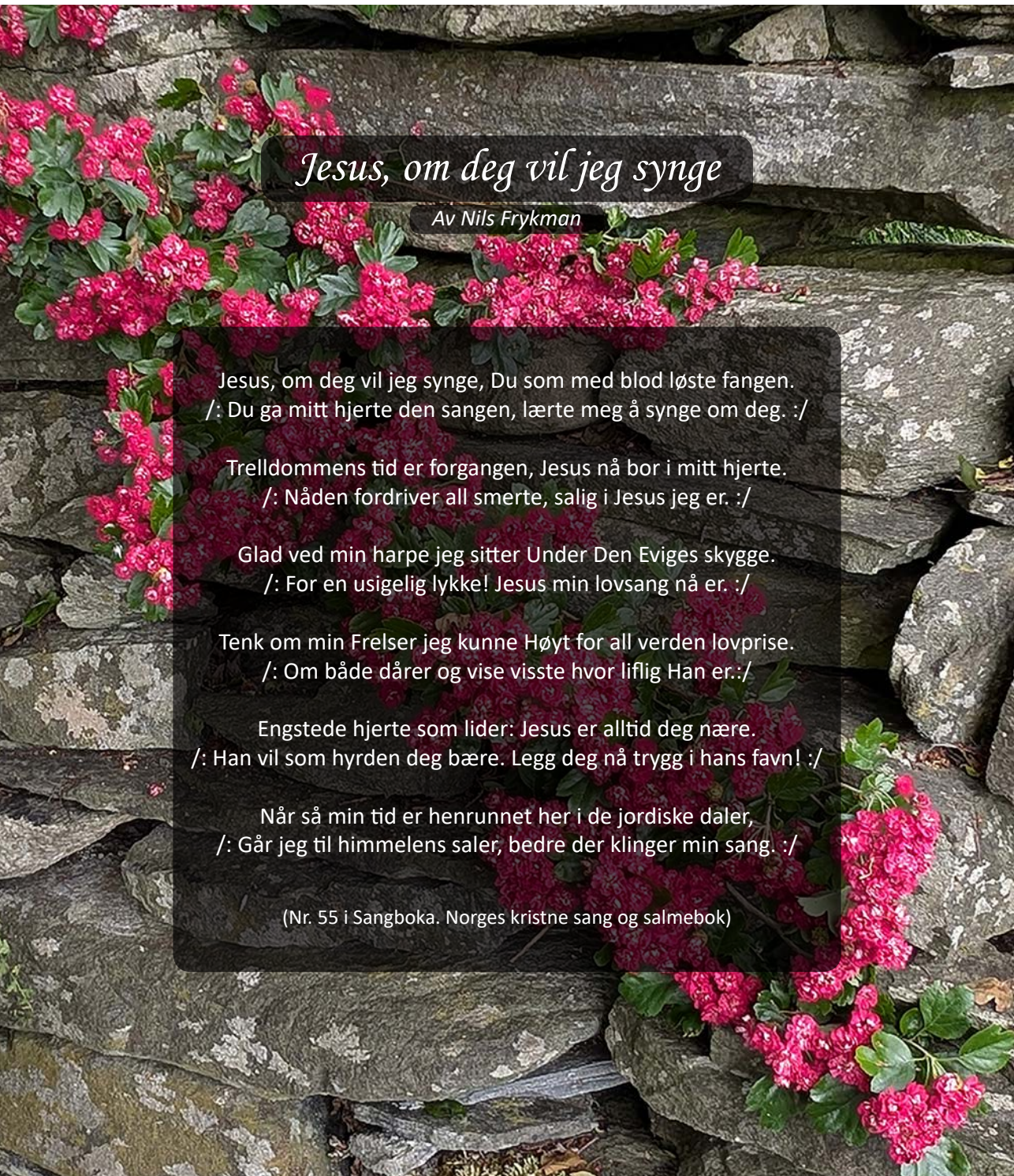

Jesus, om deg vil jeg synge

Av Nils Frykman

Jesus, om deg vil jeg synge, Du som med blod løste fangen.
/: Du ga mitt hjerte den sangen, lærte meg å synge om deg. :/

Trelldommens tid er forgangen, Jesus nå bor i mitt hjerte.
/: Nåden fordriver all smerte, salig i Jesus jeg er. :/

Glad ved min harpe jeg sitter Under Den Eviges skygge.
/: For en usigelig lykke! Jesus min lovsang nå er. :/

Tenk om min Frelser jeg kunne Høyt for all verden lovprise.
/: Om både dårer og vise visste hvor liflig Han er.:/

Engstede hjerte som lider: Jesus er alltid deg nære.
/: Han vil som hyrden deg bære. Legg deg nå trygg i hans favn! :/

Når så min tid er henrunnet her i de jordiske daler,
/: Går jeg til himmelens saler, bedre der klinger min sang. :/

(Nr. 55 i Sangboka. Norges kristne sang og salmebok)